

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach w sprawie z powództwa Z. C. (1) przeciwko S. O. o zapłatę:

- w pkt 1 – zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.702,83 zł z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 26 sierpnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 9 lutego 2016 roku od dnia 11 marca 2016 roku do dnia zapłaty,
- w pkt 2 – zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 12.000 zł za okres od dnia 26 sierpnia 2014 roku do dnia 30 listopada 2015 roku,
- w pkt 3 - zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 7.000 zł za okres od dnia 26 sierpnia 2014 roku do dnia 18 grudnia 2015 roku,
- w pkt 4 - zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 15.000 zł za okres od dnia 26 sierpnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- w pkt 5 - zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 5.000 zł za okres od dnia 26 sierpnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 9 lutego 2016 roku,
- w pkt 6 – umorzył postępowanie w pozostałej części,
- w pkt 7 – zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.132 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

U podstaw powyższego orzeczenia leżały poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, w świetle których Z. C. (2) sprzedał S. O. fasolę szparagową. Towar został wydany kupującemu. Na okoliczność tej transakcji w dniu 11 sierpnia 2014 roku została wystawiona faktura VAT NR (...) na łączną kwotę 50.290,27 zł z terminem płatności do dnia 25 sierpnia 2015 roku. W dniu 13 sierpnia 2015 roku pełnomocnik powoda wysłał wezwanie do zapłaty do pozwanego, który na wezwanie nie odpowiedział. Pismem z dnia 17 września 2015 roku pozwany zobowiązał się do zapłaty całości zadłużenia wobec powoda w terminie do dnia 15 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda jest zasadne i jako takie podlegało uwzględnieniu w całości. Wskazał, że strony łączyła umowa kupna – sprzedaży. Powód wywiązał się ze swojego obowiązku i przeniósł na S. O. własność zakupionych warzyw i wydał mu towar. Natomiast pozwany przyjął i odebrał zakupionego warzywa, ale nie zapłacił umówionej ceny. Pozwany nie kwestionował żadnych warunków tej umowy. Nie kwestionował faktu zawarcia umowy, ilości zakupionych warzyw, umówionej ceny jednostkowej, ceny za całą partię sprzedanego towaru oraz terminu zapłaty wskazanego w fakturze VAT. Redakcja i sposób zapisów zawartych w sprzecznie wskazując, iż w tym zakresie nie ma między stronami sporu, a okoliczności podawane przez powoda, pozwany w treści swojego pisma procesowego nie kwestionował. Natomiast pozwany podniósł fakt, że między stronami – na mocy umowy z dnia 18 listopada 2015 roku doszło do przesunięcia terminu zapłaty, co w jego ocenie powoduje, że pozew został wniesiony w przedmiotowej sprawie zbyt wcześnie.

W ocenie Sądu Rejonowego okoliczność, że w przedmiotowej sprawie odroczone termin płatności jest całkowicie niewiarygodna. Pozwany swoje twierdzenia wywiódł

z umowy z dnia 18 listopada 2015 roku. Sąd Rejonowy wskazał, że strona powodowa zaprzeczyła, aby strony łączyła umowa tej treści, które to twierdzenia należało uznać za wiarygodne, bowiem brak jest na tej umowie podpisu powoda. Jest na niej jedynie podpis pozwanego, co należy odczytywać jako propozycję ugody przedstawioną przez pozwanego. Dodatkowo wątpliwości co do zawarcia ugody z dnia 18 listopada 2015 roku budzi fakt, że pozwany nie dochował nawet warunków zaproponowanych w tym piśmie, zadeklarował bowiem, że do dnia 30 grudnia 2015 roku spłaci całość zadłużenia wobec powoda.

Z uwagi na to, że powód cofnął częściowo pozew w zakresie roszczenia spełnionego przez pozwanego, Sąd Rejonowy na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tej części.

Sąd Rejonowy pominął dowód z przesłuchania stron – powoda i pozwanego, gdyż nie stawili się na rozprawę i nie usprawiedliwili swojej nieobecności.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części, tj. co do punktów 1 – 4 oraz 5 i 7 wyroku.

Skarżący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, tj. art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania w charakterze strony pozwanego, pomimo że dowód ten służył wyjaśnieniu faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i powinien zostać przeprowadzony z uwagi na brak środków dowodowych na okoliczności, na które strona miała być przesłuchana, a pominięcie tego dowodu doprowadziło do niedostatecznego wyjaśnienia okoliczności spornych przed rozstrzygnięciem sprawy.

Na tej podstawie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Przed przystąpieniem do analizy treści środka zaskarżenia, należy zaznaczyć, że Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i jako trafnie i prawidłowo ocenione oraz logicznie wywiedzione ze zgromadzonego materiału dowodowego, przyjmuje za własne.

Skarżący podniósł w apelacji jedynie zarzut naruszenia art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania w charakterze strony pozwanego.

Zarzut ten nie mógł być uwzględniony ze względu na niezgłoszenie przez stronę pozwaną zastrzeżenia do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisów postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, albo że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy. Prekluzja przewidziana w art. 162 k.p.c. odnosi się do uchybień popełnionych przez sąd przy podejmowaniu czynności procesowych. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że oddalenie przez Sąd wniosku dowodowego zgłoszonego przez stronę może zatem być kwestionowane w apelacji, o ile zgłosi ona zastrzeżenie w trybie art. 162 k.p.c. Nieobecność strony na rozprawie, o której była prawidłowo powiadomiona nie może usprawiedliwić braku zgłoszenia zastrzeżenia, skoro obecność strony na rozprawie zależy jedynie od jej woli (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16

kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa 1513/14). Ponieważ pozwany nie stawił się osobiście na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku w dniu

18 maja 2016 roku, stosowne zastrzeżenie do protokołu powinien zgłosić reprezentujący go profesjonalny pełnomocnik, który pomimo prawidłowego zawiadomienia nie stawił się na rozprawie i swojej nieobecności w żaden sposób nie uzasadnił. Ponieważ na poprzednim terminie rozprawy strony nie zgłaszały nowych wniosków dowodowych pełnomocnik spodziewać się mógł, iż Sąd Rejonowy rozstrzygnie w ich przedmiocie na rozprawie w dniu 18 maja 2016 roku, po której nastąpi wydanie wyroku. Pomimo nieobecności na rozprawie pełnomocnik mógł również w piśmie procesowym zgłosić głos do protokołu zawierający zastrzeżenie co do kwestionowanych czynności procesowych Sądu, czego jednak nie uczynił. Tym samym nie stawiając się na rozprawie pełnomocnik pozwanego sam pozbawił się możliwości zgłoszenia do protokołu rozprawy zastrzeżenia. Z tego względu wskazany zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego nie mógł zostać uwzględniony.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że pomimo zgłoszenia w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony pozwanej, pozwany nie stawił się na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 roku. Podkreślenia wymaga, że pozwany odebrał w dniu 19 lutego 2016 roku wezwanie do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania w charakterze strony pod rygorem pominięcia na dzień

13 kwietnia 2016 roku (elektroniczne potwierdzenie odbioru k. 61). Brak obecności pozwanego na wyznaczonym terminie rozprawy w dniu 13 kwietnia 2016 roku, a także na kolejnych terminach rozprawy w dniu 27 kwietnia 2016 roku oraz 18 maja 2016 roku uniemożliwił sądowi przeprowadzenie dowodu. Przy czym niestawiennictwo pozwanego nie zostało usprawiedliwione.

Podkreślić również należy pomocniczy charakter dowodu z przesłuchania stron wynikający z art. 299 k.p.c. Przepis ten daje możliwość sądowi dopuszczenia dowodu

z przesłuchania stron, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Oznacza to, że taki dowód sąd może przeprowadzić jedynie uzupełniająco, jeśli uzna to zasadne dla dostatecznego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Jak wskazał Sąd Rejonowy w poczynionych ustaleniach faktycznych leżących u podstaw zaskarżonego rozstrzygnięcia oparł się na dowodach z dokumentów: faktury VAT (...) nr (...), potwierdzenia przyjęcia towaru przez pozwanego, wezwania do zapłaty oraz oświadczenia pozwanego z dnia 17 września 2015 roku z deklaracją zapłaty, w wyniku czego ustalił, że pozwany nie zapłacił za zakupiony i wydany mu towar. Pozwany natomiast wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 232 k.p.c. nie podjął skutecznej inicjatywy dowodowej, które by te okoliczności podważyły i wykazały, iż termin płatności został w drodze porozumienia stron odroczony.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę w całości, w związku z czym powinien zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Wynagrodzenie pełnomocnika zostało ustalone na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu pierwotnym (Dz. U. 2015 r., poz. 1804).